

Lady Chatterley

LADY CHATTERLEY BOROZIK

Az opálos rozé lustán terült szét az alacsony talpas pohárban. Felszínére hanyagul dobta rá magát a fény. Csillogott, forgott, mint valami revütáncos, minden alkalommal, amikor hozzáértem a párás üveghez. Vékony nyakát középtájt simítottam először, majd ujjaim finoman megállapodtak domborodó fenekén. Kívántam kesernyés ízét. Óvatosan megbillentve engedtem számba a hús nedvet. Ahogy a pohár billent, úgy süllyedtem és emelkedtem emlékezetem göröngyein, buktatóin, sikamlós csúszdáin addig a napig, amikor először láttalak meg. Ugyanígy ugrott össze a gyomrom, mint most éhgyomorra az első fröccsre. Pedig szükségtelen itt most az emlékezet munkája, hiszen itt ülsz mellettem, órák óta, némán. Gyomrom görcsben. Szinte tapintható a darabos csönd, amit pillanatok múlva eléd hányok. De ezt most még nem tudjuk. Most csak ülünk, némán, gyöngyöző rozé felett.

LADY CHATTERLEY RÉSZEGEN FILOZOFÁL

Vannak a test által védett igék,
mocskosnak mondjuk, külön
polcon tartjuk a könyveiket,
titkos csetekbe szorulnak,
miközben ízük, mint a hó.
Egyenként veszem a számba őket.

*

Pontos kórkép, ahogy
a nemi szervek ábrázolódnak.
Vagy nézd a felvilágosító
könyvek szöszedetét;
szabad vérben, más neművel,
különb s különb módján az
elkerülhetőnek. A nedvek
szintjén hibátlanul csináljuk.
De mi okozza az ürességet?

LADY CHATTERLEY MÁSNAPOS ÖMLENGÉSE

Nekem már ez a síkos, sós maradsz,
más ízek ehhez képest szépek,
vagy férnek meg a többi
kínossal és feledhetővel.
Nyelvem ívén barnába zajló véred.
Nyögéseid más nyelveken szóló imák.
Combomban fel nem oldott reszketés.
Hozzád húzó fájás az eredendő vétek.

LADY CHATTERLEY KOMPARATÍV ELŐNYE

hát válassz nem húzható tovább azt hiszem
rólunk faragták a sorszerűség szobrát
de felajánlottak egy másik faszt szívem
nekem is döntenem kell nem várhatok rád

tudom az én fajtám vagy vannak dolgaid
beszívna és napokig nem bukkansz fel
viszont tény hogy belóled az is jóllakik
aki ott tart hogy a klitorisz egy hangszer

ó hányszor próbáltad már hogy engem elvesz
mikor jössz rá nem törvény ez csak akarat
ő szerelmes fiatal és engedelmes
én viszont el tudom foglalni magamat

© Döbrentey Dániel: Isztambul, Yeni dzsámi